

Tsingtao den 28/7

8.

Missionssekreteraren
Pastor C. G. Lundin,
Döbelnsgatan 12,
S T O C K H O L M .

Käre Broder Lundin!

Guds nåd och frid!

Vänliga brevet av den 22 sistlidne juni är tacksamt mottaget. - Som synes av överskriften befinner jag mig nu i Tsingtao. Och icke jag blott jag utan hela familjen. Vi ha nämligen även i år hyrt en stuga vid havsstanden. Härlig luft och svalka!

Den förr av mig omtalade torrkan upplöstes för någon tid sedan i ett härligt regn. Detta har förbättrat skördeutsikterna betydligt.

Östra delen av provinsen är fortfarande en tillhåll för rövare och flyende soldater. Lokala krig och rövarebragder äro därför allmänna. Och det är svårt att kunna göra slut på dem därför att japanerna ha kluvit provinsen mitt itu genom att förbehålla sig rätten att skydda järnvägen med 10 kilom. på vardera sidan av densamma och att icke tillåta beväpnade soldater att överskrida nämnda område. Städerna äro därimot bättre skyddade för direkta plundringsfall. Men i det stället ^{gång efter annan} uttaxeras 50.000:- & 60.000:- dollars av stadsboarna, så både städerna och lantfolket bli faktiskt ekonomiskt ruinerade.

Förliden lördag och söndag (d. 21 & 22 d:nes) var jag åter till utposten Po. Familjeomständigheter gjorde det nämligen olämpligt för Oscar att fara. Medarbetarna m. fl. voro ock på grund av oroligheterna ovissa om någon borde resa. Men de vanliga stormötens med dopförrättning voro utlysta och jag

3
Tingsten den 28/7

Stenochronisten
Posten O. G. Lundin
Källögatan 12
S T O C K H O L M

Käro Fröjör Lundin!

Gods nåd och frid!

Vänliga brevet av den 22 d. d. jag har fått och tackar

du för det som synes av överskriften belämnar jag mig till

att jag har fått ditt brev och att jag har fått dina

ord som är så värdefulla för mig och som jag kommer att

och svar på:

Den lilla av mig skickade boken som jag har fått

av dig som är så värdefull för mig och som jag kommer att

vara mycket tacksam för.

Den delen av provinsen är fortfarande en tillflykts

ort för många och många soldater. Det är ett stort

önskeämne för oss alla. Och det är ett stort

önskeämne för oss alla. Och det är ett stort

önskeämne för oss alla. Och det är ett stort

önskeämne för oss alla. Och det är ett stort

önskeämne för oss alla. Och det är ett stort

önskeämne för oss alla. Och det är ett stort

önskeämne för oss alla. Och det är ett stort

önskeämne för oss alla. Och det är ett stort

önskeämne för oss alla. Och det är ett stort

önskeämne för oss alla. Och det är ett stort

önskeämne för oss alla. Och det är ett stort

önskeämne för oss alla. Och det är ett stort

önskeämne för oss alla. Och det är ett stort

beslutade mig för att försöka gå, åtminstone så långt som det gick an. Som den vanliga vägen ansågs vara måst osäker, tog jag i försiktighetsåtgärd en 10 kilometers omväg. Den siste utläningen jag såg i Kiaochow, br. Lidquist, tillropade mig som avskedsord: "Var bara inte för djärv!"

Vid framkomsten till Po insåg jag Guds ledning med mig i att ha gått omvägen. Hade jag gått den rätta vägen, hade jag nämligen kommit mitt upp i ett blodigt krig som samma dag utkämpades mellan rövare och soldater. Den väg jag gick var där-
 imot fridfull. Ingen hindrade mig heller ~~att~~ från att komma in till Po trots att hundratals rövare bodde där och flera vakt-
 poster voro utsatta vid infartsvägarna. Inke heller hindrades vi att hålla de utsatta mötena i kapellet. Visserligen var till-
 slutningen på lördagen litet skral, men detta uppvägdes så mycket mer genom den stora tillslutningen på söndagen. Kineserna hade
 nämligen på lördagen utsänt spjare för att se om posterna vågade komma. Och då han vågade, vågade församlingens medlemmarna och döp-
 kandidaterna det också. Följden blev att ~~vi~~ vi hade det största mötet, som jag har varit med om i Po.

Jag skall dock villigt erkänna, att det kändes litet kvaligt att se rövaresoldater, beväpnade upp till tänderna, under mötenas gång gå fram och tillbaka i kapellet och bänk efter bänk fixera mötesdeltagarna såsom om de ville utse den person, som de ämnade taga som sitt offer. Allt avlöpte emellertid väl. Gud höll sin skyddande hand över oss alla och Hans Ande var mäktig i mötena. Och på den dagen förökades församlingen med 2 trettio-
 sex personer, vilka efter en frimodig bekännelse om sinnesändring och tro på Herren Jesus Kristus blevo döpta i den Greenige Gudens namn. Och då mötena voro slut foro vi alla glada vår väg, prisande Gud. Anförvanterna och kamraterna prisade ock Herren,

beaktade mig till ett förslag af Årsmötets af Jämt och det
 gick an. Men den vanligaste vägen anslås vara något onödig, jag jag
 i förslaget till en 10 kilometer omväg. Men såsom utläs
 någon jag såg i Helsingfors, hr. Högström, tillropade mig som av-
 skedade: "Var bara inte till Helsingfors!"
 Vid framkomsten till de små städerna jag hade besökt med mig
 i ett litet samfund. Men jag såg den rätta vägen, hade jag
 nämligen kommit mitt upp i ett förtigt krig som samma dag ut-
 klyfades mellan rövare och soldater. Men såg jag gick var där-
 mot tillfälligt. Ingen hinderade mig heller att låsa ett korn i
 till de trodde att handlarna rövare hade där och flera varit-
 postar voro utställda vid infartsvägar. I de heliga hindrades
 vi att hålla de rätta stegen i kriget. Vissligen var till-
 ståtningen på försägen till det stora, som hade utvaldes af kyrkan
 och genom den stora tillståtningen af kyrkan. Kyrkans hade
 utvalden af försägen utvaldes till det som en posten vägrade
 komma. Och så han vägrade vägen för en samfundsmannas och dog-
 handlarnas det också. Vid den blev att vi hade det största
 måttet som jag har varit med om i icke.
 Jag skall dock villigt erkänna, att det ändas litet
 kräftigt att de rövare och soldater, beväpnade upp till tusentals, under
 påstann gång af fram och tillbaka i kriget och här och öfver här
 liksom utvaldes till en sådan som de vilja äro det stora, som
 de kunde taga som sitt olik. Allt avlyste emellanåt till. God
 till sin skyddande hand över oss alla och hans ante var härlig
 i stöten. Och på den dagen förklarades församlingen som 2 prestie-
 sex personer, vilka öfver en frölig församling som såsom
 ring och tro på Herren Jesus Kristus öfver öfver i den fröliga
 Gudens namn. Och så utöfna voro inför vi alla glada vår väg
 grännde Gud. Allfrönsarna och handlarnas grännde och Herren.

(3)

då jag lyckligt återkommit och berättade om Guds godhet emot mig och oss alla. Och nu låter jag denna upplevelse gå vidare i avsikt att flera skola hjälpa oss att lova Herren.

Kära hälsningar från oss alla till alla.

Broderligen,

P. S.

Som jag icke har sänt detta eller något dyligt meddelande till tidningarna, kanske en del av detta brev kan användas för dem.

D. S.

och jag i öfrigt återkommit och berättat om detta förhållande
 och om alla. Och nu låter jag denna upplevelse gå vidare i er-
 nist att flera andra hjälpa oss att lösa problemen.
 Kära hälsningar från oss alla till alla.
 Broderligen.

DOCUMENT

1. 2.

som jag inte har sagt detta eller något dylikt meddelande
 till tjänstgörande, kanske en del av detta brev kan användas

för dem.

1. 2.